

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: JUNY 2017	CONVOCATORIA: JUNIO 2017
Assignatura: HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA	Asignatura: HISTORIA DE LA FILOSOFÍA

BAREM DE L'EXAMEN: L'alumne/a contestarà, dins de l'opció que trie, les **quatre** qüestions sobre el text de l'autor que ha treballat en classe.

1ª qüestió: 2 punts; 2ª qüestió: 2 punts; 3ª qüestió: 5 punts; 4ª qüestió: 1 punt.

OPCIÓ PRIMERA

TEXT I

- 1 —Sí, bon company, així és, vaig fer jo. Si te'n pots sortir de trobar, per als qui han de governar, una
2 vida millor que el govern, aleshores te'n sortiràs de tenir una ciutat ben administrada: l'única, en
3 efecte, en què governaran els rics que ho són de debò, no d'or sinó de la riquesa que cal tenir per ser
4 feliç, una vida bona i assenyada. Si, en canvi, són pobres i indigents de béns particulars els qui van als
5 càrrecs públics, creguts que ja està bé de treure'n botí, aleshores no hi ha manera, perquè el govern
6 esdevé objecte de lluites i aquesta guerra, que és de dins de casa, els destrueix, a ells i tota la resta de
7 la ciutat.
8 —És ben veritat—va dir.
9 —Coneixes, doncs, vaig fer jo, algun gènere de vida que menyspreï els càrrecs de govern de la ciutat,
10 llevat de la del verdader amor a la saviesa.
11 —Per Zeus que no, va fer ell.

PLATÓ, *La República*, 520e-521b. (Traducció de Carles Miralles)

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme "**política**", partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: *Teoria de l'educació*.
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

- 1 Però no és objecte de censura qui es desvia una mica del bé ni tampoc si ho fa en excés o en defecte,
- 2 sinó si se'n desvia de molt, ja que aquest no passa inadvertit. I no és fàcil determinar amb la raó fins a
- 3 quin punt i en quina mesura se'l pot censurar; tampoc ho és, en efecte, cap altra cosa de les que
- 4 percebem. Decisions d'aquest tipus es prenen en cada cas particular i en la percepció rau el criteri.
- 5 Per tant, fins ací el que hem escrit demostra que la disposició que està al terme mig és lloable en totes
- 6 les circumstàncies, però que és necessari inclinar-se unes vegades cap a l'excés i altres cap al defecte.
- 7 I és que d'aquesta manera abastarem amb la major facilitat el terme mig i el bé.

ARISTÒTIL, *Ètica a Nicòmac*, II, 1109b. (Traducció de Carles Monzó)

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme "**terme mig**", partint de la informació oferta pel text i completant-la amb els coneixements que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: *Felicitat, bé i virtut*.
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

OPCIÓ SEGONA

TEXT I

1 La diferència decisiva entre l'animal i l'home, però, no rau tant en la primària que es troba comparant
2 els seus mecanismes psíquics, sinó en els resultats que aquesta diferència primària porta amb si i que
3 donen a l'existència animal una estructura completament distinta de la humana. Si l'animal té poca
4 imaginació, serà incapaç de formar-se un projecte de vida distint de la mera reiteració del que ja ha fet
5 fins al moment. Amb això n'hi ha prou per a diferenciar radicalment la realitat vital d'un i de l'altre
6 ens. Però si la vida no és realització d'un projecte, la intel·ligència es converteix en una funció
7 purament mecànica, sense disciplina ni orientació. S'oblida massa que la intel·ligència, per molt
8 vigorosa que siga, no pot traure de si la seua pròpia direcció; no pot, per tant, arribar a vertaders
9 descobriments tècnics. Aquesta, per si, no sap quines, entre les infinites coses que es poden «inventar»,
10 convé preferir, i es perd en les seues infinites possibilitats. Només en una entitat on la intel·ligència
11 funciona al servei d'una imaginació, no tècnica, sinó creadora de projectes vitals, pot constituir-se la
12 capacitat tècnica.

J. ORTEGA Y GASSET, *Meditación de la técnica*, VIII. (Traducció SLT Universitat Jaume I)

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitzo les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme “**intel·ligència**”, partint de la informació oferta pel text i completant-la amb els coneixements que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: *Estar i benestar: la tècnica com a producció de la superfluïtat.*
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

1 La perspectiva que adoptem és la de la moral existencialista. Tot subjecte es posa concretament a través
2 dels projectes com una transcendència; no aconsegueix la seva llibertat sinó per la seva perpètua
3 projecció cap a d'altres llibertats; no hi ha altra justificació de l'existència present que la seva expansió
4 cap a un avenir indefinidament obert. Cada vegada que la transcendència esdevé immanència, hi ha
5 degradació de l'existència en «en-si», de la llibertat en facticitat; aquesta caiguda és una falta moral si
6 és consentida pel subjecte; si li és infligida, pren la forma d'una frustració i d'una opressió; en tots dos
7 casos és un mal absolut. Tot individu que té la preocupació de justificar la seva existència, sent aquesta
8 com una necessitat indefinida de transcendir-se. Ara bé, allò que defineix d'una manera singular la
9 situació de la dona és que, essent com tot ésser humà una llibertat autònoma, es descobreix i es tria en
10 un món on els homes li imposen d'assumir-se com l'Altre: hom pretén de fixar-la en objecte i destinar-
11 la a la immanència, ja que la seva transcendència serà perpètuament transcendida per una altra
12 consciència essencial i sobirana. El drama de la dona és aquest conflicte entre la reivindicació
13 fonamental de tot subjecte que es considera com l'essencial, i les exigències d'una situació que la
14 constitueix com a inessencial.

S. de BEAUVOIR, *El segon sexe*, "Introducció". (Traducció d'Hermínia Grau de Duran)

QÜESTIONS:

- 1ª. Sintetitzes les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autora.
- 2ª. Definix el terme "**llibertat**" partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autora.
- 3ª. Redacció: *L'existencialisme de Simone de Beauvoir*
- 4ª. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autora del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autora o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: JUNY 2017	CONVOCATORIA: JUNIO 2017
Assignatura: HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA	Asignatura: HISTORIA DE LA FILOSOFÍA

BAREMO DEL EXAMEN: El/la alumno/a contestará, dentro de la opción que elija, las **cuatro** cuestiones sobre el texto del autor que ha trabajado en clase.

1ª cuestión: 2 puntos; 2ª cuestión: 2 puntos; 3ª cuestión: 5 puntos; 4ª cuestión: 1 punto

OPCIÓN PRIMERA

TEXTO I

- 1 —Sócrates: Así es, compañero —dije yo—. Si encuentras modo de proporcionar a los que han de
2 mandar una vida mejor que la del gobernante, es posible que llegues a tener una ciudad bien gobernada,
3 pues ésta será la única en que manden los verdaderos ricos, que no lo son en oro, sino en lo que hay que
4 poseer en abundancia para ser feliz: una vida buena y juiciosa. Pero donde son mendigos y hambrientos
5 de bienes personales los que van a la política creyendo que es de ahí de donde hay que sacar las
6 riquezas, allí no ocurrirá así. Porque, cuando el mando se convierte en objeto de luchas, esa misma
7 guerra doméstica e intestina los pierde tanto a ellos como al resto de la ciudad.
- 8 —Glaucón: Nada más cierto —dijo—.
- 9 —Sócrates: Pero, ¿conoces —dije— otra vida que desprecie los cargos políticos excepto la del
10 verdadero filósofo?
- 11 —Glaucón: No, ¡por Zeus! —dijo—.

PLATÓN, *La República*, 520e-521b. (Traducción de José María Pabón y Manuel Fernández Galiano)

CUESTIONES:

- 1ª.- Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2ª. Define el término “**política**”, partiendo de la información que ofrece el texto y complétala con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3ª. Redacción: *Teoría de la educación*.
- 4ª. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

TEXTO II

1 El que se desvía poco del bien no es censurado, tanto si se excede como si peca por defecto; pero sí lo
2 es el que se desvía mucho, porque éste no pasa inadvertido. Sin embargo, hasta qué punto y en qué
3 medida sea censurable no es fácil de determinar por la razón, porque no lo es ninguna de las cosas que
4 se perciben. Tales cosas son individuales y el criterio reside en la percepción. Lo que hemos dicho
5 pone, pues, de manifiesto que el hábito medio es en todas las cosas laudable, pero tenemos que
6 inclinarnos unas veces al exceso y otras al defecto, pues así alcanzaremos más fácilmente el término
7 medio y el bien.

ARISTÓTELES, *Ética a Nicómaco*, II, 1109b. (Traducción de María Araujo y Julián Marías)

CUESTIONES:

- 1^a. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2^a. Define el término “**término medio**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3^a. Redacción: *Felicidad, bien y virtud*.
- 4^a. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

OPCIÓN SEGUNDA

TEXTO I

1 Sin embargo, la diferencia decisiva entre el animal y el hombre no está tanto en la primaria que se
2 encuentra comparando sus mecanismos psíquicos, sino en los resultados que esta diferencia primaria
3 trae consigo y que dan a la existencia animal una estructura completamente distinta de la humana. Si
4 el animal tiene poca imaginación, será incapaz de formarse un proyecto de vida distinto de la mera
5 reiteración de lo que ha hecho hasta el momento. Basta esto para diferenciar radicalmente la realidad
6 vital de uno y otro ente. Pero si la vida no es realización de un proyecto, la inteligencia se convierte en
7 una función puramente mecánica, sin disciplina ni orientación. Se olvida demasiado que la
8 inteligencia, por muy vigorosa que sea, no puede sacar de sí su propia dirección; no puede, por tanto,
9 llegar a verdaderos descubrimientos técnicos. Ella, por sí, no sabe cuáles, entre las infinitas cosas que
10 se pueden «inventar», conviene preferir, y se pierde en sus infinitas posibilidades. Sólo en una entidad
11 donde la inteligencia funciona al servicio de una imaginación, no técnica, sino creadora de proyectos
12 vitales, puede constituirse la capacidad técnica.

J. ORTEGA Y GASSET, *Meditación de la técnica*, VIII.

CUESTIONES:

- 1^a. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2^a. Define el término “**inteligencia**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3^a. Redacción: *Estar y bienestar: la técnica como producción de lo superfluo*.
- 4^a. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

TEXTO II

1 La perspectiva que adoptamos es la de la moral existencialista. Todo sujeto se afirma concretamente a
2 través de los proyectos como una trascendencia, sólo hace culminar su libertad cuando la supera
3 constantemente hacia otras libertades; no hay más justificación de la existencia presente que su
4 expansión hacia un futuro indefinidamente abierto. Cada vez que la trascendencia vuelve a caer en la
5 inmanencia, se da una degradación de la existencia en un «en sí», de la libertad en artificio; esta caída
6 es una falta moral si el sujeto la consiente; si se le inflige, se transforma en una frustración y una
7 opresión; en ambos casos, se trata de un mal absoluto. Todo individuo que se preocupe por justificar
8 su existencia la vive como una necesidad indefinida de trascenderse. Ahora bien, lo que define de
9 forma singular la situación de la mujer es que, siendo como todo ser humano una libertad autónoma,
10 se descubre y se elige en un mundo en el que los hombres le imponen que se asuma como la
11 Alteridad; se pretende petrificarla como objeto, condenarla a la inmanencia, ya que su trascendencia
12 será permanentemente trascendida por otra conciencia esencial y soberana. El drama de la mujer es
13 este conflicto entre la reivindicación fundamental de todo sujeto que siempre se afirma como esencial
14 y las exigencias de una situación que la convierte en inesencial.

S. de BEAUVOIR, *El segundo sexo*, “Introducción”. (Traducción de Alicia Martorell)

CUESTIONES:

- 1ª. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por la autora.
- 2ª. Define el término “**libertad**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con el conocimiento que tengas de la filosofía de la autora.
- 3ª. Redacción: *El existencialismo de Simone de Beauvoir*.
- 4ª. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento de la autora del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con el de otros filósofos, con hechos históricos relevantes (especialmente si son coetáneos de la autora o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.